མ་གྷོ་ཛུ་ཝེ།

Magozwe

Lesley Koyi

Wiehan de Jager

འདབ་དྲུག Dabtruk, པཊ་རིག་ཌོཌ། Patrick Dowd, ཆུ་ཟང་བསོད་ནམས་རིན་ཆེན། Chusang Sonam Rinchen

5

བོད་སྐད bo / English en

འདུ་འཛོམ་ཧ་ཅང་ཆེ་བའི་གྲོང་ཁྱེར་ནེ་རོ་བྷི་ཞེས་པ་དེ་ན། ཁྱིམ་ཚང་གི་བདག་སྐྱོང་མ་རག་པའི་བྱིས་པ་ཡུལ་མེད་སྐོར་ཞིག་ཡོད་པ་རེད། ཁོང་ཚོས་ཉི་མ་རེ་རེ་དེ་ལེགས་ཉེས་གང་འདྲ་ཞིག་ཡོང་བ་ཡིན་ནའང་དེ་བསྐྱལ་ནས་འགྲོ་གི་ཡོད་ལ། ཁོང་ཚོ་ཉོ་གཅལ་གྲང་མོའི་སྟེང་ཉལ་བའི་རྗེས་ཀྱི་ཞོགས་པ་ཞིག་ལ་སོ་སོའི་ཉལ་ཆས་བསྡུ་གསོག་བརྒྱབ་པ་དང་། གྲང་དར་ལ་གཡོལ་བའི་ཆེད་དུ་ཁོང་ཚོས་གད་སྙིགས་མེ་ལ་སྲེག་ནས་དྲོད་ཁོལ་རག་ཐབས་བྱས་པ་རེད། བྱིས་པ་དེ་དག་ནང་གི་གཅིག་གི་མིང་ལ་མ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཟེར་ལ། ཁོ་རང་ལོ་ཆུང་ཤོས་དེ་ཡིན།

. . .

In the busy city of Nairobi, far away from a caring life at home, lived a group of homeless boys. They welcomed each day just as it came. On one morning, the boys were packing their mats after sleeping on cold pavements. To chase away the cold they lit a fire with rubbish. Among the group of boys was Magozwe. He was the youngest.

ཁོ་རང་གི་ཕ་མ་གཉིས་གྲོངས་སྐབས་མ྄་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ལོ་ལྔ་ཡིན། ཁོ་རང་ཨ་ཁུའི་འགྲམ་ལ་ཕྱིན་པ་རེད། ཡིན་ནའང་། ཨ་ཁུས་ཁོ་ལ་གཅེས་སྐྱོང་མ་བྱས་པ་དང་། མ྄་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ལ་གྲོད་ཁོག་རྒྱག་ཐུབ་པའི་ཁ་ལག་ཅིག་སྤྲོད་ཀྱི་མེད་པའི་ཁར། བྱིས་པ་དེ་ལ་ལས་ཀ་ཁག་པོ་མང་པོ་ལས་བཅུག་པ་རེད།

• • •

When Magozwe’s parents died, he was only five years old. He went to live with his uncle. This man did not care about the child. He did not give Magozwe enough food. He made the boy do a lot of hard work.

གལ་སྲིད་མྣ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས་བསམ་འཆར་བཤད་པ་དང་དྲི་བ་བཏོན་པ་ཡིན་ན་ཨ་ཁུས་ཉེས་རྡུང་གཏོང་གི་ཡོད། དེ་བཞིན་དུ། མྣ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས་ཁོ་རང་སློབ་གྲྭར་ཕྱིན་ན་འགྲིག་གི་རེད་དམ་ཅེས་དྲིས་ཚེ་ཨ་ཁུས་ཁོ་ལ་རྡུང་སྟེ། ཁྱོད་རང་ལྐུགས་དྲག་ནས་སློབ་སྦྱོང་ཡོང་གི་མ་རེད། ཅེས་བཤད་ཀྱི་ཡོད། ལོ་གསུམ་ལ་མནར་སྡུག་མྱོང་བའི་མཐའ་མར་མྣ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཁོ་རང་གི་ཨ་ཁུས་འགྲམ་ནས་བྲོས་ཕྱིན་པ་དང་། སྲང་ལམ་ནས་འཁྱམ་ཉུལ་བྱེད་རྒྱུ་མགོ་བཙུགས་པ་རེད།

• • •

If Magozwe complained or questioned, his uncle beat him. When Magozwe asked if he could go to school, his uncle beat him and said, “You’re too stupid to learn anything.” After three years of this treatment Magozwe ran away from his uncle. He started living on the street.

སྲང་བར་གྱི་མི་ཚེ་ནི་ཁག་པོ་ཡོད་ལ། བྱིས་པ་བུ་མང་ཤོས་ཀྱིས་ཉིན་རེའི་ཟས་ཐུན་རེ་རག་དང་མི་རག་གི་ཆེད་དུ་དཀའ་ལས་རྒྱག་གི་ཡོད། མཚམས་རེར་ཁོང་ཚོ་ཉེན་རྟོག་པས་འཛིན་གྱི་ཡོད་ལ། སྐབས་རེར་ཁོང་ཚོར་ཉེས་རྡུང་གཏོང་གི་ཡོད། ཁོང་ཚོ་ན་བ་ཡིན་ན་རོགས་བྱེད་མཁན་སུ་ཡང་མེད་ལ། བྱིས་པ་དེ་ཚོ་ནི་སོ་སོའི་སློང་མོ་དང་། གད་སྙིགས་ལས་བཏུས་པའི་འགྲིག་དམ་དང་བསྐྱར་བཟོ་བྱེད་ཆོག་པའི་སྙིགས་རོ་གཞན་དག་བཙོང་བའི་རིན་འབབ་ཉུང་ཉུང་དེ་ལ་བརྟེན་ནས་འཚོ་བ་རོལ་གྱི་ཡོད། དེ་དག་ལས་ཀྱང་མི་ཚེ་ཡི་དཀའ་ལས་ཁག་ཤོས་ནི་གྲོང་ཁྱེར་དེའི་སྲང་པོའི་ས་ཆ་འཛོག་རེས་བྱེད་མཁན་གྱི་ཡུལ་མེད་འཁྱམ་པོའི་ཚོགས་པ་གཞན་པའི་མཉམ་དུ་རྒྱག་རེས་རྒྱག་རྒྱུ་དེ་ཡིན།

• • •

Street life was difficult and most of the boys struggled daily just to get food. Sometimes they were arrested, sometimes they were beaten. When they were sick, there was no one to help. The group depended on the little money they got from begging, and from selling plastics and other recycling. Life was even more difficult because of fights with rival groups who wanted control of parts of the city.

ཉི་མ་གཅིག་ལ། མཱ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས་ཁྱིམ་ཕྱགས་ཀྱི་སྣོད་ཆས་ཞིག་སྔོག་སྐབས་དེའི་ནང་ནས་སྒྲུང་དེབ་རྙིང་རལ་ཅིག་བརྙེད་པ་རེད། ཁོས་སྒྲུང་དེབ་དེ་གད་སྙིགས་འཐུ་སའི་ཁུག་མའི་ནང་བླུགས་པ་དང་། ཉིན་དེ་ནས་བཟུང་། ཁོས་གད་སྙིགས་བཏུས་ཚར་རྗེས་སྒྲུང་དེབ་དེ་ཕྱིར་བཏོན་ཏེ་དེའི་སྟེང་གི་རི་མོ་རྣམས་ལ་ལྟ་གི་ཡོད། ཡིན་ནའང་། ཁོས་དེའི་སྟེང་གི་ཡི་གེ་ཀློག་མི་ཤེས།

• • •

One day while Magozwe was looking through the dustbins, he found an old tattered storybook. He cleaned the dirt from it and put it in his sack. Every day after that he would take out the book and look at the pictures. He did not know how to read the words.

སྒྲུང་དེའི་ནང་གི་རི་མོ་རྣམས་ནི་བྱིས་པ་བུ་ཞིག་ནར་སོན་རྗེས་གནམ་གྲུ་ཁ་ལོ་བ་ཞིག་ཆགས་པའི་སྐོར་ཡིན། མ་གྷོ་ཛྭེ་ཡིས་ཁོ་རང་གནམ་གྲུའི་ཁ་ལོ་བ་ཞིག་ཡིན་ན་ཅི་མ་རུང་སྙམ་ནས་སྙོང་འདུང་བརྒྱབ་པ་རེད། མཚམས་རེར། ཁོས་རང་ཉིད་ནི་སྒྲུང་དེའི་ནང་གི་བྱིས་པ་བུ་དེ་ཡིན་པའི་བློ་བཟོ་བྱས་པ་རེད།

. . .

The pictures told the story of a boy who grew up to be a pilot. Magozwe would daydream of being a pilot. Sometimes, he imagined that he was the boy in the story.

གནམ་གཤིས་ཧ་ཅང་གྲང་མོ་ཡོད་ལ། མཱ་གྷོ་ཛྭ་ཝེ་ཡིས་ལམ་འགྲམ་ཞིག་ཏུ་སློང་མོ་རྒྱག་གི་ཡོད། མི་ཞིག་ཁོའི་འགྲམ་ལ་ཡོང་བ་རེད། “ཧེ་ལོ། ང་ཐོ་མ་སི་ཡིན། ངས་ཉེ་འཁྲིས་འདི་ན་ལས་ཀ་ལས་ཀྱི་ཡོད་ལ། དེ་ནས་ཁྱོད་ལ་ཟ་མ་རེ་རག་གི་རེད།” ཅེས་བཤད་པ་དང་། ཐོག་ཁེབ་སྔོན་པོ་ཅན་གྱི་ཁང་བ་སེར་པོ་ཞིག་ལ་མཛུབ་མོ་བཙུགས་ནས་བསྟན་པ་རེད། “ངའི་རེ་བ་ཡིན་ན་ཁྱོད་རང་ཁང་བ་དེའི་ནང་ཕྱིན་ཏེ་ཟ་མ་བསླང་ན་ཡག་པོ་འདུག ཁྱོད་རང་འགྲོ་གི་ཡིན་ནམ།” ཞེས་དྲིས། མཱ་གྷོ་ཛྭ་ཝེ་ཡིས་མི་དེ་ལ་ཅིག་བལྟས། ཁང་བ་དེ་ལ་ཅིག་བལྟས། “གཅིག་བྱས་ན།” ཞེས་བཤད་དེ་ཕར་ཕྱིན་པ་རེད།

. . .

It was cold and Magozwe was standing on the road begging. A man walked up to him. “Hello, I’m Thomas. I work near here, at a place where you can get something to eat,” said the man. He pointed to a yellow house with a blue roof. “I hope you will go there to get some food?” he asked. Magozwe looked at the man, and then at the house. “Maybe,” he said, and walked away.

དེའི་རྗེས་ཀྱི་ཟླ་ཤས་རིང་ལ། ཡུལ་མེད་པའི་བུ་ཆུང་དེས་ནམ་རྒྱུན་ས་དེ་ནས་ཐོ་མ་སི་མཐོང་གི་ཡོད། ཁོང་ནི་མི་ལ་ཁ་བརྡ་བྱེད་རྒྱུར་དགའ་བོ་ཡོད་ལ། ལྷག་པར་དུ་སྲང་བར་ན་ལྷག་པའི་མི་རྣམས་ལ་ཁ་བརྡ་བྱེད་རྒྱུར་དགའ་བོ་ཡོད་མཁན་ཞིག་རེད། ཐོ་མ་སི་ཡིས་མི་གཞན་གྱི་མི་ཚེ་སྒྲུང་ལ་ཉན་གི་ཡོད་ལ། ཁོང་ནི་དང་རྒྱུད་རིང་པོ་དང་གཟབ་ནན་ཆེ་བ། གུས་བཅི་ཡོད་མཁན་དང་ཁྲེད་གསོད་མི་བྱེད་མཁན་ཞིག་ཡིན་པ་རེད། བྱིས་པ་བུ་དེ་དག་གི་སྐོར་ཞིག་ནི་ཁང་པ་སེར་པོ་ཐོག་ཁེབ་སྔོན་པོ་ཅན་དེའི་ནང་དུ་ཕྱིན་ཏེ་ཉིན་གུང་གི་ཟ་མ་ལེན་རྒྱུ་མགོ་བཙུགས་པ་རེད།

. . .

Over the months that followed, the homeless boys got used to seeing Thomas around. He liked to talk to people, especially people living on the streets. Thomas listened to the stories of people’s lives. He was serious and patient, never rude or disrespectful. Some of the boys started going to the yellow and blue house to get food at midday.

ཐོ་མ་སི་ཡོང་སྟེ་ཁོ་རང་གི་འཁྲིས་ནས་སྡོད་སྐབས། མཱ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས་ཁོ་རང་གི་སྒྲུང་དེབ་རྙིང་པ་དེ་ཁ་ཕྱེ་ནས་ནང་ལ་ལྟ་གི་ཡོད་པ་རེད། ཐོ་མ་སིས་སྒྲུང་འདི་ཅི་ཞིག་གི་སྐོར་རེད་ཅེས་དྲིས་པ་དང་། མཱ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས། སྒྲུང་འདི་ནི་བྱིས་པ་བུ་ཞིག་གནམ་གྲུའི་ཁ་ལོ་བ་ཆགས་པའི་སྐོར་རེད་ཅེས་ལན་བཏབ། དེ་ནས་ཐོ་མ་སིས། བུ་དེའི་མིང་ལ་ཅི་ཟེར་བ་རེད་ཅེས་དྲིས་པར། མཱ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས། དེ་ངས་མི་ཤེས། གང་ཡིན་ཅེ་ན་ངས་ཡི་གེ་ཀློག་མི་ཤེས་ཞེས་བཤད་པ་རེད།

• • •

Magozwe was sitting on the pavement looking at his picture book when Thomas sat down next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a pilot,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “I don’t know, I can’t read,” said Magozwe quietly.

ཁོང་གཉིས་ཐུག་སྐབས། མ་གོ་ཛེ་ཝེ་ཡིས་ཐོ་མ་སི་ལ་ཁོ་རང་གི་སྒྲུང་བཤད་པ་རེད། སྒྲུང་དེའང་ཁོ་རང་གི་ཨ་ཁུ་དང་ཁོ་རང་ཨ་ཁུའི་ཁྱིམ་ནས་ཕྱི་ལ་བྲོས་པའི་སྐོར་ཡིན། ཐོ་མ་སི་ནི་སྐད་ཆ་མང་པོ་བཤད་མཁན་ཞིག་མིན་ལ། ཁོས་མ་གོ་ཛེ་ཝེ་ལ་ག་རེ་བྱེད་དགོས་པའི་སྐོར་ཀྱང་བཤད་ཀྱི་མེད། ཁོང་གིས་གཟབ་ནན་དང་ཉན་གྱི་ཡོད་པ་རེད། མཚམས་རེར་ཁོང་གཉིས་ཐོག་ཁེབ་སྔོན་པོ་ཅན་གྱི་ཁང་བ་དེའི་ནང་ཕྱིན་ཏེ་ཟ་མ་བཟའ་ཞོར་ཁ་བརྡ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད།

. . .

When they met, Magozwe began to tell his own story to Thomas. It was the story of his uncle and why he ran away. Thomas didn't talk a lot, and he didn't tell Magozwe what to do, but he always listened carefully. Sometimes they would talk while they ate at the house with the blue roof.

མ་གྷོ་ཛྭེ་ལོ་བཅུ་ལ་སོན་པའི་སྐབས་དེར། ཐོ་མ་སི་ཡིས་ཁོ་ལ་སྒྲུང་དེབ་གསར་པ་ཞིག་སྤྲད་པ་རེད། དེབ་དེའི་ནང་གི་སྒྲུང་ནི་གྲོང་གསེབ་ཅིག་གི་བུ་ཞིག་ནར་སོན་རྗེས་སྐད་གྲགས་ཆེ་བའི་རྐང་སྤྲོལ་རྩེས་མཁན་ཞིག་ཏུ་གྱུར་བའི་སྐོར་ཡིན་པ་རེད། ཐོ་མ་སི་ཡིས་སྒྲུང་དེ་ཐེངས་མང་པོར་མ་གྷོ་ཛྭེ་ལ་བཀླགས་པ་དང་། ཉིན་ཞིག་ལ་ཁོང་གིས་མ་གྷོ་ཛྭེ་ལ། ད་ནི་ངས་བསམ་ན་ཁྱོད་རང་སློབ་གྲྭར་ཕྱིན་ཏེ་ཡི་གེ་སྦྱོང་རན་རེད། ཁྱོད་ཀྱིས་བསམ་ན་གང་འདྲ་འདུག་ཅེས་དྲིས། ཐོ་མ་སི་ཡིས་ད་དུང་ཁོང་གིས་བྱིས་པ་རྣམས་སྡོད་ཆོག་པ་དང་སློབ་སྦྱོང་བྱེད་སའི་ས་ཆ་ཞིག་ཤེས་ཀྱི་ཡོད་ཅེས་བཤད་པ་རེད།

. . .

Around Magozwe’s tenth birthday, Thomas gave him a new storybook. It was a story about a village boy who grew up to be a famous soccer player. Thomas read that story to Magozwe many times, until one day he said, “I think it’s time you went to school and learned to read. What do you think?” Thomas explained that he knew of a place where children could stay, and go to school.

མྣ་གྷོ་ཛུ་ཝེ་ཡིས་ས་ཆ་གསར་པ་དེ་དང་སློབ་གྲྭར་འགྲོ་བའི་སྐོར་ལ་བསམ་བློ་བཏང་བ་རེད། ཁོ་རང་གི་ཨ་ཁུས་བཤད་པ་ལྟར། ཁོ་རང་དངོས་གནས་སློབ་སྦྱོང་བྱེད་པར་ལྐུགས་དྲག་ན་ག་རེ་བྱེད། གལ་སྲིད་ས་ཆ་གསར་པ་དེ་ནས་གཞན་གྱིས་ཁོ་ལ་རྡུང་ན་ག་རེ་བྱེད། ཁོ་རང་ཞེད་སྣང་སྐྱེས། “གཅིག་བྱས་ན་སྲང་ལམ་ནས་སྡོད་པ་དེས་ཡག་ས་རེད།” ཅེས་ཁོས་བཤད་པ་རེད།

• • •

Magozwe thought about this new place, and about going to school. What if his uncle was right and he was too stupid to learn anything? What if they beat him at this new place? He was afraid. “Maybe it is better to stay living on the street,” he thought.

ཁོས་རང་གི་སེམས་ཁྲལ་གྱི་སྐོར་ཐོ་མ་སི་ལ་བཤད་པ་རེད། ག་ལེར་བྱས་ནས་ཐོ་མ་སི་ཡིས་ཁོ་ལ་ས་ཆ་གསར་པ་དེར་འགྲོ་རྒྱུ་ནི་གནམ་ག་ཡག་ཤོས་དེ་ཡིན་པ་ཧ་གོ་བཅུག་པ་རེད།

. . .

He shared his fears with Thomas. Over time the man reassured the boy that life could be better at the new place.

དེ་ལྟར། མ་གོ་ཛོ་ཝེ་ཁང་པ་ལྗང་ཁུ་ཞིག་གི་ནང་དུ་སྤར་བ་དང་། རོགས་པ་བུ་གཞན་པ་གཉིས་དང་མཉམ་དུ་ཉལ་ཁང་གཅིག་གི་ནང་དུ་བསྡད་པ་རེད། ཁང་བ་དེའི་ནང་དུ་ཁྱོན་སྡོམ་བྱིས་པ་བཅུ་ཡོད་ལ། ཁོང་ཚོའི་མཉམ་དུ་ཨ་ནེ་སི་སེ་དང་མོ་རང་གི་ཁྱོ་ག ཁྱི་གསུམ། ཞི་མི་གཅིག ར་མ་གཅིག་བཅས་ཡོད་པ་རེད།

. . .

And so Magozwe moved into a room in a house with a green roof. He shared the room with two other boys. Altogether there were ten children living at that house. Along with Auntie Cissy and her husband, three dogs, a cat, and an old goat.

མ་གྷོ་ཇུ་ཝེ་ཡིས་སློབ་སྦྱོང་གི་མགོ་བཙུགས་ནའང་། དེ་དཀའ་ལས་ཁག་པོ་བྱུང་བ་རེད། སློབ་སྦྱོང་གི་རྗེས་ཟིན་པ་ལ་ཁོས་མང་པོ་སྦྱོང་དགོས་འཁེལ་བ་རེད། མཚམས་རེར་ཁོས་སློབ་སྦྱོང་མཚམས་འཇོག་དགོས་ཀྱང་བསམ་པ་རེད། ཡིན་ནའང་། ཁོས་སྒྲུང་དེབ་ནང་གི་གནམ་གྲུ་ཁ་ལོ་བ་དང་རྐང་སྤོལ་རྩེས་མཁན་བུ་དེ་གཉིས་སེམས་ལ་དྲན་པ་རེད། ཁོང་གཉིས་ལྟར་དུ། ཁོས་མཚམས་མ་བཞག་པ་རེད།

. . .

Magozwe started school and it was difficult. He had a lot to catch up. Sometimes he wanted to give up. But he thought about the pilot and the soccer player in the storybooks. Like them, he did not give up.

ཉིན་ཞིག་མ་གོ་ཟེ་ཕེ་ཡིས་ཁང་པ་ལྗང་ཁུ་དེའི་ར་སྐོར་ནང་བསྡད་དེ་སློབ་གྲྭའི་དཔེ་ཆ་ཞིག་ཀློག་གིན་ཡོད་ལ། སྐབས་དེར་ཐོ་མ་སི་ཡོང་སྟེ་འགྲམ་ནས་བསྡད་དེ། སྒྲུང་འདི་ཅི་ཞིག་གི་སྐོར་རེད་ཅེས་དྲིས་པ་རེད། མ་གོ་ཟེ་ཕེ་ཡིས། སྒྲུང་འདི་ནི་བུ་ཆུང་ཞིག་དགེ་རྒན་ཆགས་པའི་སྐོར་རེད་ཅེས་བཤད། དེ་ནས་ཐོ་མ་སི་ཡིས། བུ་དེའི་མིང་ལ་ཅི་ཟེར་གྱི་རེད་ཅེས་དྲིས་སྐབས། མ་གོ་ཟེ་ཕེ་ཡིས་འཛུམ་སྟོན་བཞིན། ཁོང་གི་མིང་ལ་མ་གོ་ཟེ་ཕེ་ཟེར་གྱི་རེད་ཅེས་ལན་བཏབ་པ་རེད།

. . .

Magozwe was sitting in the yard at the house with the green roof, reading a storybook from school. Thomas came up and sat next to him. “What is the story about?” asked Thomas. “It’s about a boy who becomes a teacher,” replied Magozwe. “What’s the boy’s name?” asked Thomas. “His name is Magozwe,” said Magozwe with a smile.

Global Storybooks

globalstorybooks.net

མཱ་གྷོ་ཛེ་ཝེ།

Magozwe

Lesley Koyi

Wiehan de Jager

འདབ་དྲུག Dabtruk, པྭཊ་རིག་ཌོཌ། Patrick Dowd, ཆུ་ཚང་བསོད་ནམས་རིན་ཆེན། Chusang Sonam Rinchen (bo)

CC BY